

“Ο άπληστος άνθρωπος θέλει διαρκώς να ανεβαίνει ψηλότερα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως

ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑ - Κυριακό Κήρυγμα Σεβ. Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ κατά την ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

“Ο άπληστος άνθρωπος θέλει διαρκώς να ανεβαίνει ψηλότερα, να αποκτά περισσότερα”.

Διδαχή καὶ ἐμπειρία

διὰ χάρτου καὶ μέλανος (Β' Ἰωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ (Λκ. 12, 16-21)

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019

«Ἄμυαλε ἄνθρωπε, ἀπόψε θὰ παραδώσεις τὴν ψυχὴ σου! Αυτὰ που ετοίμασες, σε ποιὸν θὰ ἀνήκουν;» Ἐτσι εἶπε ὁ Θεὸς στὸν ἀφρονα πλούσιο καὶ τὰ λόγια Του κρύβουν πικρία καὶ πόνο γιὰ τὴν κοντόφθαλμη προοπτικὴ τοῦ ἀνθρώπου που μαζεύει πρόσκαιρους θησαυρούς καὶ δὲν πλουτίζει με ὅσα θέλει ὁ Θεός.

Ας μὴν βιαστούμε νὰ κατηγορήσουμε τὸν ἄνθρωπο τῆς ευαγγελικῆς παραβολῆς. Ὁ τύπος τοῦ ἀπληστοῦ ἀνθρώπου, δυστυχῶς, ὑπάρχει σὲ ὅλους μας, που ἀκόμα δὲν ἔχουμε πεισθεῖ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ μας. Ὁ ἀπληστος, δὲν μένει ποτὲ ευχαριστημένος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι καὶ ἀπὸ ὅσα ἔχει. Ζεῖ με τὴν ιδέα τῆς ἐνδεῖας καὶ ὅτι αὐτὰ που ἔχει εἶναι λιγότερα ἀπ' ὅσα πρέπει καὶ ὅσα του χρειάζονται. Σ' ὅλη τοῦ τὴ ζωὴ, με ὅλες τοῦ τις δυνάμεις καὶ με ὅλα τὰ μέσα, ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσει κάτι ἐπιπλέον ὧσων ἔχει. Ὄταν ἀποκτήσει αὐτὰ που ἐπιδιώκει, δὲν μένει ικανοποιημένος, ἀλλὰ θέλει ἀμέσως νὰ ἀποκτήσει κάτι νέο, κάτι ἄλλο, μεγαλύτερο ἢ διαφορετικότερο ἀπὸ τὸ πρῶτο. Αὐτό μπορεῖ νὰ εἶναι ἓνα καλύτερο αυτοκίνητο ἢ μια ἀνώτε-

τά σὲ ἀντίθεση με κάθε ἠθικὴ καὶ νόμο. Ὁ ἀπληστος ἄνθρωπος δὲν εἶναι μειωμένων ικανοτήτων, ἀντίθετα μάλιστα, εἶναι δραστήριος, με δύναμη καὶ πολλές σωματικές καὶ νοητικές ἀρετές. Ὅμως, τὸ πάθος τῆς ἀπληστίας, μέσα του, δὲν μπορεῖ νὰ τιθασσευτεῖ καὶ σὰν θηρίο ἀνήμερο τὸν καταβάλλει. Ὁ ἀπληστος διαταράσσει τὴν οικογενειακὴ τοῦ ευτυχία ἀλλὰ καὶ τὶς οικογένειες ἄλλων. Παρεμβαίνει ἀδιάκριτα παντοῦ, διαφθείρει τὰ ἤθη τῶν παιδιῶν του, καταδυναστεύει συγγενεῖς, φίλους καὶ ὅσους εξαρτῶνται ἀπ' αὐτόν. Προσπαθεῖ νὰ κερδίσει ἀπὸ τιποτένια καὶ αἰσχρὰ πράγματα, ἀπὸ ἀδύνατους καὶ φτωχοὺς κι ἀπὸ νεκροὺς ἀκόμη. Καμμιὰ ψυχικὴ ἀνάταση δὲν τὸν διακρίνει, καμμιὰ ἀνώτερη σκέψη. Ὁ ἀπληστος καταστρέφει τὸ παρόν του, τάχα στρέφοντας τὴν προσοχή του σ' ἓνα ἀόριστο μέλλον. Ὁ ἀπληστος εἶναι ἓνας μεγάλος ἐγωῖστής, ἓνας κτηνάνθρωπος καὶ ἓνας πολὺ ἀνόητος, δούλος τοῦ χρήματος καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν του. Κοντόφθαμος, που δὲν βλέπει ὅτι με τὸ νὰ ιδρώνει περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει καὶ με τὸ νὰ ἀγωνιᾷ καὶ νὰ προσπαθεῖ, κατορθώνει μόνο νὰ προσθέτει ρυτί-

ρη θέση στὴν ἐργασία του. Ὁ ἀπληστος ἄνθρωπος θέλει διαρκῶς νὰ ανεβαίνει ψηλότερα, νὰ ἀποκτᾷ περισσότερα. Ἡ ἀπληστία δὲν τὸν ἀφήνει νὰ ησυχάσει ποτέ, δὲν τὸν ἀφήνει νὰ χαρεῖ τίποτε. Δὲν του καθιστᾷ τὴν ζωὴ ἀναπαυτικὴ καὶ ευχάριστη. Ἡ ζωὴ του εἶναι ἓνας διαρκὴς ἀγώνας, ἓνα μαρτύριο, μια πάλη χωρὶς διάλειμμα. Εἶναι ἐτοιμος νὰ υποστεί κάθε ταλαιπωρία καὶ κάθε εὐτελισμό, ἀρκεῖ νὰ ἀποκτήσει αὐτό που συνέλαβε ἡ νοσηρὴ φαντασία του. Στὴν προσπάθειά του αὐτὴ, γίνεται ἀδίκος καὶ σκληρός, ἔρχεται συνειδη-

δες στὸ πρόσωπό του καὶ χιόνια στα μαλλιά του. Προσπαθώντας νὰ ζήσει καλύτερα, πετυχαίνει νὰ ζεῖ μίζερα καὶ δυστυχισμένα, κάνοντας τοὺς ἀνθρώπους που ζοῦν δίπλα του νὰ πνίγονται ἀπὸ τὴν παρουσία του καὶ νὰ βασανίζονται ἀπὸ τοὺς τρόπους του καὶ νὰ περιμένουν πότε θὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτόν. Αὐτόν τὸν ἄνθρωπο ὀνομάζει με πικρία ὁ Θεός «ἀνόητος», ὅμως δυστυχῶς τὸν ἔχουμε ὅλοι μέσα μας, ἄλλοι λιγότερο κι ἄλλοι περισσότερο ἐμφανῶς. Ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐρμηνεία, ὅμως, τοῦ «ἄμυαλου ἀνθρώπου».

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΥΡΙΑΚΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ](#)